

Девето съобщение

**Да четем книгата Притчи с молитвен дух,
за да получаваме златни късчета и скъпоценни камъни от нея,
които да укрепват нашия живот в следване на Христос
за осъществяването на Божиата икономика**

Пасажи от Писанията: Пр. 1:1-7; Еф. 4:22-24; 6:17-18

- I. Книгата Притчи е сборник от думите на мъдрите (1:1-7). В нея се подчертава мъдростта, която човек получава от Бога чрез контактуването си с Него (вж. 2 Лет. 1:10-12; Кол. 2:2-3; 1:28-29). Тя учи човека как да постъпва и да изгражда характера си в своя човешки живот (вж. Фил. 1:20; Гал. 6:7-8; 5:22-26):**
- А. Тъй като притчите бяха събрани предимно от двама царе (Соломон и Езекия) в епохата на закона, книгата Притчи може да се счита като допълнителна спомагателна част към закона.
  - Б. Законът е портрет на Бога. Като такъв, той изисква от Божиите хора да го спазват, за да се превърнат копия на Бога за Негово изражение и прослава – вж. Римл. 8:4.
  - В. Като спомагателна част на закона, книгата Притчи наставлява хората как да се държат и как да изграждат себе си според Божиите качества, тоест според Самия Бог.
- II. Книгата Притчи си има особен характер. Тя ни представя думите на мъдрост на мнозина древни мъдрци и това, само по себе си, единодушно се приема за добро от всички читатели на тази книга. Трябва обаче да осъзнаем, че същността на книгата Притчи за нас зависи от това какви хора сме и по какъв начин я приемаме:**
- А. Ако сме етични и морални хора със силен ум и желание да бъдем свършени като истински целомъдрени личности, то тази книга със сигурност ще ни помогне да постигнем успех в стремежа си към свършенство. Но тя няма да ни помогне да се превърнем в хора, които живеят в духа си според Божия Дух (2 Тим. 4:22; Римл. 1:9; 2:29; 7:6; 8:4-6, 9-11, 16; 1 Кор. 16:18; 2 Кор. 2:13-14; Фил. 3:3; Гал. 5:15-17, 22-25; 6:18; Еф. 5:18; 6:18):
    1. В Стария Завет Йов беше доволен от собствената си непорочност, от стремежа си към човешко свършенство, но Бог не искаше това от него. Напротив, тези неща заменяха това, което Бог искаше от него и се бяха превърнали във врагове на Бога, които пречеха на Йов, като човек, създаден от Бога, да изпълни Божиата цел.
    2. Целта на Бога беше Йов да придобие Бога за Божия прослава и изражение. Най-висшето служение, която бихме могли да отдадем на Бога, е да Го придобием до краен предел, да бъдем изпълнени с Него, за да можем да Го изразяваме за Негова слава – Фил. 3:7-8, 12; Ис. 43:7; 1 Кор. 6:20; 10:31; вж. Йн. 17:1.
    3. Бог създаде човека с цел той да Го придобие и да бъде изпълнен с Него, за да се превърне в Негово изражение, а не в изражение на човешкото свършенство. Именно затова Бог разруши успеха, който Йов беше постигнал в сферата на човешкото свършенство. След това Бог дойде и яви Себе Си на Йов, за да му покаже, че Йов трябва да се стреми към Него, да Го придобие и да Го изразява – Йов 42:1-6; 10:13; Еф. 3:9; Фил. 3:14; 2 Кор. 3:18; 4:16-18.
  - Б. Когато пристъпваме към книгата Притчи, трябва да се обръщаме от ума към духа чрез молитва в духа си (Еф. 6:18; Лк. 18:1; Кол. 4:2). Ако пристъпваме към Притчи по този начин, ще се докосваме до Словото с новия човек и ще живеем живот, но не чрез природния си човек, не чрез стария си човек, не чрез себе си, а чрез Господ Исус, Който е наш живот и личност и живее в нашия дух (2 Тим. 4:22; Йн. 6:57, 63; Ер. 15:16).

- В. Трябва да отхвърляме самоусвършенстването, да осъждаме изграждането на природния човек в старото творение (вж. Мт. 16:24; Римл. 6:6; Гал. 2:20) и да пристъпваме към Притчи като новородени хора в новото творение (Еф. 4:22-24; 2 Кор. 4:16) чрез упражняването на нашия дух с Духа, за да се свързваме със словото в дух на молитва, така че словото в Притчи да се превърне в дух и живот за нас (Йн. 6:63; Мт. 4:4; Еф. 6:17-18).
- Г. Като новозаветни вярващи, ние трябва да вярваме, че книгата Притчи е част от свящото слово в Божиите Свети Писания. Псалмистът казва: „Ще повдигам ръцете си към Твоите заповеди, които възлюбих“ (Пс. 119:48). Да издигаме ръцете си към Божието слово, означава да показваме, че го приемаме горещо и сърдечно и че казваме „амин“ на него (Неем. 8:5-6).
- Д. Книгата Притчи е Божият дъх, който трябва да вдишваме в себе си, за да получаваме жизнено снабдяване от Бога. Библията е Божието издишване. Когато четем стихове чрез всякаква молитва, това молитвено четене се превръща в наше вдишване на Божия дъх – 2 Тим. 3:16; Еф. 6:17-18:
1. Всички думи в Притчи са Божието дихание, което е изцяло въплътено в Христос. Когато четем книгата Притчи, трябва да вдишваме всичко онова, което Бог е издишал. Колкото повече вдишваме божествения дъх в Притчи, толкова повече ще приемаме дъха на говорещия Бог и толкова повече ще се наслаждаваме на Христос – 2 Тим. 3:16; Йн. 20:22.
  2. Израилевите синове трябваше да пазят заповедите, наредбите и постановленията, но днес ние трябва да пазим Христос. Ако вземаме Христос, ако пазим Христос и се държим за Него, ние ще Го придобиваме, ще Му се наслаждаваме и ще Го живеем. Трябва да обичаме Христос, да пазим Христос, да поучаваме Христос, да носим Христос и да изписваме Христос – Втзк. 6:1, 5-9; Фил. 3:9; 1:19-21а.
  3. Тъй като Писанията са Божието издишване (2 Тим. 3:16), ние трябва да вдишваме Писанията като приемаме Божието слово, включително и книгата Притчи, чрез всякаква молитва (Еф. 6:17-18). Когато поучаваме Библията, ние трябва да издишваме Бога в хората.
- Е. Трябва да четем книгата Притчи, изпълнени с Божията пълнота в духа си (Еф. 5:18-19; 3:19). Освен това трябва да четем Притчи в новозаветния Дух на живота (Римл. 8:2), с новородения си дух (16-ти стих), сливайки молитвата с четенето си (Еф. 6:17-18), за да можем да сливаме думите с духа на живота (вж. Йн. 6:63).

Ш. Съгласно Божията икономика, големите притчи, които са като златни късчета, както и малките притчи, които са като скъпоценни камъни, не са предназначени за изграждането на нашия стар човек. Напротив, те са предназначени за изграждането на нашия нов човек за укрепването на нашия живот на следване на Христос, с цел осъществяването на Божията икономика в произвеждането и изграждането на Тялото Христово, което получава своята завършеност в Новия Ерусалим като Божието сърдечно желание и окончателна цел:

- А. Трябва да приемаме живото и деятелно Божие слово с молитвен дух, за да можем да изграждаме новия си човек и да можем да разделяме духа и душата си – Евр. 4:12:
1. Стратегията на врага винаги се състои в това да смесва нашия дух с нашата душа. Нашият най-голям проблем е нашият смесен характер, нашата смес. Колкото повече познаваме Бога, като се изпълваме с Неговата светлина и присъствие, толкова повече ще ценим чистотата над силата – Мт. 5:8; Лк. 11:34-36; Пс. 119:105, 130.
  2. Начинът, по който можем да премахнем тази смес, е чрез откровението на Святия Дух. Разделянето на душата и духа се случва, когато Божието слово ни озарява и свети в нас за разкриването на помислите и намеренията на нашето сърце – 36:9; 1 Петр. 2:9.

3. Всичко, което виждаме под сиянието на Бога в Божието слово, бива умъртвено от светлината. Най-великото нещо в преживяването на християните е умъртвяването, което произлиза от сиянието на светлината. Разделянето на душата и духа произлиза от сиянието – Ис. 6:1-8; Деян. 9:1-4; 13:9-10.
  4. Откровението означава да виждаме това, което вижда Бог. Това означава Бог да отваря очите ни да виждаме собствените си намерения и най-съкровени помисли на нашето същество такива, каквито ги вижда Бог. В мига, в който Бог изобличи нашите помисли и ни покаже намеренията на нашето сърце, нашата душа се отделя, тя се разделя от нашия дух.
  5. Без молитвено четене книгата Притчи е просто един сборник от притчи, но когато я четем молитвено, тоест когато молитвено четем книгата Притчи, нашето молитвено четене прави така, че всички притчи се превръщат в думи на дух и живот за нас.
- Б. Не бива да пристъпваме към Притчи като пазители на буквата, а като хора, които търсят Бога. Ние трябва да сме хора, които се стремят към Бога с цялото си сърце, които търсят Божието благоволение чрез стремеж към Неговото лице, които молят Бога да ги осия с лицето Си, и които ходят в Божието присъствие – Пс. 27:8; 105:4; 119:2, 10, 58, 135, 168; 2 Кор. 3:6.

IV. В Ефесяни 4:22-24 ясно се казва, че вярващите в Христос имат двама човеци – стар човек и нов човек. Старият човек е от Адам и сме го наследили по рождение, а новият човек е от Христос и сме го получили в резултат на новораждането. Трябва да живеем живот на събличане на стария човек и на обличане на новия човек. Съгласно Божията икономика ние не бива да използваме книгата Притчи за усъвършенстването и изграждането на нашия стар човек, а за изграждането на нашия новороден нов човек:

- А. За да навлезем в същинския смисъл на книгата Притчи съгласно Божията икономика, трябва да сме хора, живеещи според новото създание (Гал. 6:15). Старото създание е нашият стар човек в Адам (Еф. 4:22), нашето природно същество по рождение, без Божия живот и божествената природа. Новото създание е новият човек в Христос (24-ти стих), нашето същество, което е новородено от Духа (Йн. 3:6) и в което са вработени Божият живот и божествената природа (36-ти стих; 2 Петр. 1:4), чието съдържание е Христос (Кол. 3:10-11), и което се е превърнало в една нова конституция и строеж.
- Б. В нашия дух се намира чудесният, превъзходен, преминал през процес, всесъдържащ, седемкратно усилен, животворящ Дух (Фил. 1:19; Откр. 4:5; 5:6; 1 Кор. 15:45; 2 Кор. 3:6; Римл. 8:16). Когато упражняваме духа си за свързване с Христос като живото Божие Слово (Йн. 1:1; 5:39-40) в писаното Божие слово (10:35), Той се превръща в Божието слово, което се прилага върху нас като Духът (Еф. 6:17-18). По този начин нашето четене на всяко слово в Библията се превръща в дух и живот за нас за наше съживление (Йн. 6:63).
- В. Трябва да превърнем Библията от книга, която на пръв поглед ни учи да усъвършенстваме себе си и да изграждаме природния си човек, в книга, която всъщност е пълна със светлина, живот, дух и духовна храна, като я приемаме в дух и атмосфера на молитва. Това ще разруши нашето его, ще разчупи нашия природен човек и ще ни снабди със завършения Дух на Триединния Бог.

V. Трябва да сме хора, които обичат Господа и се стремят към Христос, а не към самоусъвършенстване (вж. Фил. 3:3-14), и които обичат Господното слово в цялата Библия и го четат с молитвен дух, без да се стремят към доктрините, изписани с букви, но се стремят към Духа и словото на живота (вж. Йн. 5:39-40; 2 Кор. 3:6). Трябва да четем Притчи не за да получаваме помощ в самоусъвършенстването, а за да храним духа си, за да можем да живеем един съвършен християнски живот, който

е съвършен в божествените добродетели, които са изражение на божествените качества (Гал. 5:22-23; Мт. 5:5-9).